

Andrew Korybko: Tanková koalice NATO je eskalací, ale její význam by se neměl přehánět

infokuryr.cz/n/2023/01/30/tankova-koalice-nato-je-eskalaci-ale-jeji-vyznam-by-se-nemel-prehanet

kuryr

30. ledna 2023

Obě strany by se měly zdržet oddávat se takzvanému „copiu“ a přestat tento tah otáčet jako tah, který mění hru nebo mokro, protože to není ani jedno. Je to skutečně eskalace, jistě, ale také to nepovede k „nevyhnutelnému“ vítězství Kyjeva. Jak nedávno řekl ruský vojenský expert Michail Chodaryonok, „bojiště je jediným lakmusovým papírkem“, který bude brzy každý sledovat v reálném čase.

Hmatatelná odpověď na „nový příběh“

Země NATO se nakonec dohodly na vytvoření koalice pro vyslání moderních tanků na Ukrajinu po určité debatě mezi nimi o tomto vývoji, který představuje poslední eskalaci jejich zástupné války proti Rusku. Vojenské schopnosti Kyjeva tak budou nakonec posíleny do bodu, kdy by mohla mít větší šanci prolomit linii kontroly (LOC) ,

kteřá zůstala po většinu posledního půl roku zamrzlá, až na několik výjimek, které se samozřejmě nacházejí, Charkovská a Chersonská oblast .

Načasování tohoto kroku je důležité, protože rozšiřuje důvěryhodnost na „politicky nekorektní“ postřehy o skutečné vojensko-strategické dynamice tohoto konfliktu, kterou Západní mainstreamová média (MSM) vedená USA až donedávna zakrývala. Před polovinou ledna bylo „oficiální vyprávění“ jedním z údajně „nevyhnutelných“ vítězství Kyjeva, ale američtí, polští a dokonce i někteří ukrajínští představitelé se koordinovali, aby jej rozhodně posunuli k takovému, kde se nyní vážně obávají možné porážky Kyjeva.

Instruktaž na pozadí

K tomuto narativnímu zvratu došlo uprostřed ukrajinské stále více destabilizující dynamiky, „deep state“ charakterizované nelítostným bojem bezpečnostních služeb, který dokonce i americký stát řízený „Rádio Svobodná Evropa/Rádio Svoboda“ mlčky uznal tím , že na platformě postavil šéfa vojenské rozvědky, který si na to stěžoval. Tato intrika zase katalyzovala Zelenského de facto dalekosáhlé čistky od vojenských, regionálních a bezpečnostních činitelů na začátku týdne, což, jak se zdá, úspěšně upevnilo jeho moc, alespoň prozatím.

Země NATO se proto cítily dostatečně pohodlně, když vytvořily dříve popsanou koalici, o níž diskutovaly již minulý měsíc, protože spekulativní oportunisté a mírotvorci v režimu jejich zastoupení mají nyní menší šanci své plány vykompenzovat. Pokud jde o ně, zůstává nejasné, jak velká část předchozí německy vedené debaty o tom byla upřímná a do jaké míry mohla být inscenována z důvodů řízení vnímání, aby se pohnula potřeba veřejného mínění na tuto otázku.

Doplňkové logistické a politické cíle

V každém případě je výsledek stejný, totiž že NATO eskaluje svou zástupnou válku proti Rusku přes Ukrajinu vytvořením tankové koalice, která by se mohla velmi rychle vyvinout v koalici, která brzy vyšle další moderní zbraně do Kyjeva jako tryskáče a dlouho střeľy s dosahem. Důvodem této předpovědi je, že se jasně projevilo „plížení mise“, čímž je tato protiruská aliance nyní vedena k tomu, aby zajistila na místě hmatatelnou takzvanou „návratnost investic“ poté, co již dala Kyjevu více než 100 miliard dolarů.

Jejich nově sestavená koalice také prosazuje důležité logistické a politické cíle vedle jejich zjevných vojenských cíľů. Pokud jde o první, pomáhá zmírnit známý tlak na jejich vojensko-průmyslové komplexy (MIC) tím, že změní povahu zbraní odesílaných do Kyjeva místo toho, aby riskovali další vyčerpání stávajících zásob, které se již velmi snížily. Co se týče druhého, toto takzvané „sdílení břemene“ posiluje nedávno znovu potvrzenou hegemonii USA nad Evropou.

Zlehčování tohoto vývoje

Abychom se dostali k vysvětlení, proč význam této eskalace nepřehánět, je třeba pozorovatelům nejprve připomenout, že k ní dochází právě v době, kdy je po ruském osvobození Soledaru Kyjev postupně vytlačován z Donbasu. Pozemní vojensko-strategická dynamika se konečně začala přesouvat z předchozí slepé uličky, která do značné míry charakterizovala uplynulý půlrok, a ve prospěch Ruska, proto naléhavost, s jakou NATO sestavovalo svou tankovou koalici.

Po pravdě řečeno, teoreticky se to mohlo stát na začátku ruské speciální operace, ale Zlatá miliarda Západu vedená USA nebyla připravena na kinetickou reakci Moskvy na překročení červených linií národní bezpečnosti na Ukrajině a také si myslela, že by mohla levně ochromit Kreml. Proto během minulého roku odeslali ze svých zásob zastaralé vybavení, místo aby okamžitě upřednostnili moderní zbraně, jako jsou tanky, které se nyní chystají poslat.

Důvod, proč nyní posílají mnohem dražší a modernější vybavení, je ten, že Rusko zničilo všechny ty zastaralé zbraně, které tam už byly odeslány. Toto pozorování potvrzuje, jak impozantní jsou její ozbrojené síly, že se jim podařilo zbavit se tak velkého podílu zásob NATO za méně než celý rok, přičemž se jim až dosud podařilo z velké části zmrazit LOC. Protože příměří pro tuto protiruskou alianci politicky nepřipadá v úvahu, rozhodli se eskalovat.

Nový model proxy války NATO

Za žádných okolností nemohou de facto uznat skutečné zisky Ruska v bývalých východních a jižních regionech Ukrajiny, protože to by ukázalo, že tato euroasijská velmoc byla schopna úspěšně odolat bezprecedentnímu zástupnému válečnému náporu NATO proti ní. Politické důsledky takového počínání by odhalily vojenská omezení tohoto nového bloku studené války, což by tak snížilo šance, že budou moci v budoucnu exportovat svůj nový model zástupné války jinam.

Výše zmíněný model, který prosazovali v průběhu současného konfliktu, je nový v tom smyslu, jak je zamýšlen k eskalaci regionálních bezpečnostních dilemat, aby v konečném důsledku naklonil rovnováhu ve prospěch NATO. Abychom to shrnuli, vojenské schopnosti menšího státu se rychle budují s podporou tohoto bloku, aby se dostal do pozice, kdy nakonec může vydírat svého většího souseda, načež je cílový stát nucen buď kapitulovat, nebo podniknout kinetickou přeshraniční akci k neutralizaci hrozby.

První by vedl k tomu, že by NATO nevyhnutelně donutilo tento větší sousední stát k sérii nikdy nekončících jednostranných ústupků, jejichž cílem je v konečném důsledku neutralizovat jeho strategickou autonomii, a tak jej přeměnit na vazalský stát. Druhá by mezitím okamžitě přiměla NATO k tomu, aby přispěchalo na podporu svého zástupce stejným způsobem, jako to udělalo právě na Ukrajině, aby

donekonečna udržovalo zástupnou válku zaměřenou na nahodání vojenských schopností tohoto většího sousedního státu souběžně s výrobou záminek pro sankce.

Mocný zásah Ruska do plánů zástupců NATO

Rusko je současným cílem nového modelu zástupné války NATO, ale také se očekává, že Čína a Írán se také časem dostanou do hledáčku dokonalosti tohoto modelu (nebo alespoň jeho vylepšení) v průběhu ukrajinského konfliktu, pokud se nerozhodnou kapitulovat jako první. To znamená, že pokud bude stejný model zdiskreditován na Ukrajině, když Rusko prokáže, že regionální zástupce NATO nemůže s jejich podporou bránit území, které si nárokuje, pak by se ostatní regionální aktéři mohli zdráhat replikovat válečnou roli Kyjeva.

Koneckonců, viděli by, že mohou hmatatelně ztratit poměrně hodně tím, že se přikloní k regionálním zástupným válečným spiknutím tohoto bloku, místo toho, aby ohromně vyhráli, jak dříve NATO tvrdilo, že Ukrajina „nevyhnutelně“ poroste, dokud její američtí a polští členové rozhodně neobrátní „oficiální příběh“ o této proxy válce. Kromě toho další potenciální zástupci již vidí, že Rusko zničilo zastaralé zásoby NATO, které již byly odeslány na Ukrajinu, což znamená, že blok má nyní méně na další zástupce.

Jak to tak je, nový model zástupné války NATO již utrpěl silnou ránu, protože Rusko úspěšně vyčerpalo jejich zastaralé zásoby, což vedlo k tomu, že tento blok bude mít v brzké době mnohem méně co dát ostatním, dokud jeho MIC nedoplní své ztráty, což se očekává, že bude trvat alespoň několik let. Nelze tedy považovat za samozřejmé, že její vyslání modernějších zbraní bude mít na zemi velký význam, protože Rusko je může také velmi dobře zničit.

Pronikavý pohled od Michaila Chodaryonoka

V tomto bodě je důležité odkázat na poznatky, které nedávno sdílel Michail Chodaryonok ve své nejnovější analýze pro RT. Tento vojenský expert přesvědčivě tvrdil, že počet tanků, které budou

pravděpodobně odeslány na Ukrajinu, bude nedostatečný k tomu, aby vážně změnil dynamiku podél LOC, i když také uznal, že „bojiště je jediným lakmusovým papírkem pro výhody a nevýhody jakéhokoli druh zbraně nebo vojenského vybavení“.

V obou bodech má pravdu, i když širší strategický pohled, který se doposud v této analýze sdílel, dodává Chodaryonokovu závěru, že význam této poslední eskalace by neměl být přeháněn, protože Rusko až do tohoto bodu dokázalo, že takový vývoj dokáže zvládnout. Samozřejmě, zavedení modernějších zbraní do této proxy války je rozhodně novým faktorem, který by se měl brát vážně, ale bylo by to smysluplnější, kdyby se to stalo před rokem než nyní.

Poslední šance Kyjeva

Načasování tohoto vývoje naznačuje, že se k němu uchyluje jako k zoufalému poslednímu úsilí, aby se alespoň zajistilo, že LOC zůstane zmrazené poté, co se vojensko-strategická dynamika konečně začala pohybovat ve prospěch Ruska, aby postupně dosáhlo hmatatelného pokroku v Donbasu po Soledarově osvobození. NATO doufá, že to změní hru tím, že umožní Kyjevu zvrátit tento nejnovější trend, a tak získat zpět část území, na které si nárokuje, ale tento výsledek nelze považovat za samozřejmý, jak bylo vysvětleno.

Pokud se vyslání modernějších tanků na Ukrajinu nepodaří dosáhnout minimálního cíle NATO, kterým je alespoň zmrazení LOC, pak nelze vyloučit, že by brzy mohlo vyslat modernější tryskáče a rakety dlouhého doletu příliš z paniky na to, aby zachovalo pověst bloku, která by riskovala zničení ruskými zisky. Globální vnímání této aliance pod vedením Spojených států by bylo otřeseno, pokud by Moskva pokračovala v hmatatelném pokroku na místě navzdory těm modernějším tankům, které blok poslal na Ukrajinu.

Závěrečné myšlenky

Nejhorším scénářem je, že by NATO mohlo formálně zasáhnout do konfliktu (ať už multilaterálně, nebo jen přes Polsko), aby vytvořilo jasnou červenou linii v písku někde uvnitř zbytku zapadlé Ukrajiny, pokud by jeho modernější tanky, tryskáče a dlouhé střely dosahu, ale to všechno nezastaví ruský parní válec. Je příliš brzy na sebevědomé předpovídání, že se tyto události vyvinou, ale stejně tak je příliš brzy na to, abychom je také okamžitě zavrhlí, zvláště když vezmeme v úvahu vojenskou, politickou, měkkou sílu a strategickou kalkulaci NATO.

Jak již název této analýzy deklaroval, protiruská tanková koalice je tedy skutečně eskalací, ale její význam by se také neměl přehánět. Obě strany by se měly zdržet oddávat se takzvanému „copiu“ a přestat tento tah otáčet jako tah, který mění hru nebo mokro, protože to není ani jedno. Je to skutečně eskalace, jistě, ale také to nepovede k „nevyhnutelnému“ vítězství Kyjeva. Jak řekl Chodaryonok, „bojiště je jediným lakmusovým papírkem“, který bude brzy každý sledovat v reálném čase.

Andrew Korybko, je americký politolog sídlící v Moskvě, který se specializuje na americkou strategii v Africe a Eurasii, čínskou iniciativu Belt and Road, ruskou geopolitickou rovnováhu a hybridní válku.

ZDROJ

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: